

вечето отъ нашите читатели сѫ виждали камилаж, за това нѣма да ѹкъ описвамы тука каква е на гледъ, а само ще кажемъ, че тя непрѣдставя почти никаквѫ пріятность да ѹкъ гледашь. Камилата не е и много деликата, тя е доволна като ѹкъ даде сѣно или други сухи корени или трѣви, кои-то яде съ добрѫ охотѣ.

Природата е направила това животно съ таквозъ тѣло, което да може да прѣтърпява въ пустынѣтѣ разни лишениѧ: тѣй на пр. нозѣтѣ на камилажъ сѫ обвиты съ едно веществво, което ѹкъ служи като подковытѣ на коня за да може да ходи и по горещий песъкъ; въ стомахътѣ ѹкъ ся намира единъ излишенъ мѣхъ, въ който държи повече вода, а въ гръбнакътѣ ѹкъ ся намира единъ гърбицѫ, коя-то състои само отъ жиръ (лой). Когато животното трѣба да прѣкара нѣколко дни въ пустынѣтѣ безъ водѣ и хранѣ, тогазъ то ся храни съ жирътѣ на гърбицѫ-тѣ си, а съ водѣтѣ която ся съдържя въ мѣхътѣ му, утолява жаждата си. И така тя може да прѣкара безъ водѣ осъмь дни, и безъ хранѣ много време. Камилата е голѣма, силна и ходи много скоро, а еще е и умна. Когато ѹкъ прѣтоварята, тя не ся исправа, ще каже че изиѣрва силата си съ натовареното брѣме.

Очевидно е, че това животно е неоцѣнимо за пустыните, дѣто нѣма ни вѣдѣ, ни трѣвѣ и грѣе силно слѣнце; ако да не бѣше камилата, то никакво търговско сношеніе и прѣносваніе не бы било възможно въ страшны-тѣ пустыни; но чрѣзъ тѣхъ цѣлы керваны ся срѣщатъ въ пѣсъчливото море, на което пристанищата сѫ Оазисытѣ, за които другъ путь ще кажемъ нѣщо.

Камилата е отъ полѣ за човѣка, не само като прѣносител за въ търговиѣ-тѣ, но и съ частите на тѣлото си тя му доставя много потрѣбности за продоволствіе. На пр. дава му млѣко, масло, сырение, мясо, отъ кожата ѹкъ си правятъ обуща, отъ козината ѹкъ платове и други. За това Арабытѣ обычатъ това животно като приятель, и кога ся намиратъ на путь приказватъ му прикаски, пѣхѣтѣ му пѣсни, а следъ смъртъта му оплакватъ го съ почитаніе.

Прѣмѣдрый Създатель, които е снабдилъ пѣсъчливите